

Sygn. akt III Kow.223/16wz

POSTANOWIENIE

Dnia 31.05.2016r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Witold Galewski

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. del. do Prokuratury Okręgowej w S.– Anny Janas

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego K. L. s. W.** i T. z d. A., ur. dnia (...) w W., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 25.10.2012r., sygn. akt IIK 1579/11 za czyn z art. 207§1kk, na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art. 77§1kk, art. 78§1kk, art.79§1kk oraz art. 161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skaz. K. L. s. W.;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych w części dotyczącej wydatków i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany K. L. wystąpił z wnioskiem o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia, wskazując iż na wolności posiada stałe zameldowanie oraz możliwość kontynuowania pracy u dotychczasowego pracodawcy. Dodał również, że chciałby mieć bezpośredni i nieograniczony kontakt z dziećmi.

Uprawienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył w dniu 22.05.2016r. Koniec kary przypada na dzień 17.02.2017r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Przez właściwości osobiste należy rozumieć cechy charakteru sprawcy, zdolność do samokrytyki, stosunek do innych ludzi i do powszechnie uznanych wartości społecznych. Przez warunki osobiste należy rozumieć warunki środowiskowe, w których żyje sprawca, warunki rodzinne, warunki w miejscu pracy, warunki mieszkaniowe z uwzględnieniem ewentualnych tendencji do wywoływania konfliktów w rodzinie lub w środowisku (vide także : komentarz do art.66 Kodeksu karnego pod redakcją A. Zolla - Zakamycze 2004r.) a także odpowiednio art. 214§1 kpk w zw. z art.1§2 kkw).

Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 15.05.2015r. wynika, że skazany, w miejscu zamieszkania ma opinię negatywną. Nigdzie nie pracował, pozostawał na utrzymaniu żony. Nadużywał również alkoholu pod wpływem którego wszczywał awantury oraz stosował przemoc wobec rodziny w której wszczęta była procedura Niebieskiej Karty. Wielokrotnie dochodziło do interwencji policji. Zdaniem członków rodziny, skazany nie ma możliwości powrotu do domu, po wyjściu na wolność.

Z informacji miejscowej policji z dnia 30.04.2015r. wynika że skazany nadużywał alkoholu i stosował przemoc wobec żony i dzieci.

Z informacji psychologa więziennego z dnia 27.04.2016r. wynika, że w chwili obecnej skazany nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego i nieagresywnego zachowania po opuszczeniu zakładu karnego.

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku.

Z opinii Dyrektora AŚ S. wynika, że skazany w czasie odbywania kary nagradzany regulaminowo był 26 razy. Mimo liczby uzyskanych nagród postawy skazanego nie można uznać za wyróżniającą, a pozytywne zmiany jakie zachodzą w osobowości skazanego nie mają charakteru trwałego i w związku z tym wymagają dalszego oddziaływania wychowawczego, które powinno być kontynuowane jedynie w warunkach zakładu penitencjarnego. Skazany, wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę. Ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, a zadania wynikające z programu realizuje właściwie. Brał udział w programie readaptacji społecznej przeznaczonym dla sprawców przemocy domowej.

To, że skazany w warunkach izolacji zachowuje się poprawnie jest oczywiste. Jednakże ocena trafności złożonego wniosku nie może być ograniczona do oceny postawy skazanego w zakładzie karnym. Z przepisu art.77§1kk wynika że zachowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej nie jest jedyną okolicznością którą należy mieć na względzie przy ocenie trafności złożonego wniosku o udzielenie warunkowego zwolnienia.

Wskazać trzeba, że skazany mimo pozytywnego zachowania się w czasie pobytu w izolacji więziennej oraz przebywania w jednostce o zmniejszonym nadzorze nie został sprawdzony w tzw. systemie przepustkowym. Zatem, Administracja jednostki nie znalazła podstaw do zaufania skazanemu, do tego stopnia, aby umożliwić mu wykazanie iż podczas krótkiego pobytu na wolności jest w stanie przestrzegać zasad porządku prawnego. Takie stanowisko Administracji zakładu karnego uznać jednak należy za o tyle słuszne, jeśli uwzględni się wyjątkowo naganne zachowanie skazanego na wolności, w tym nadużywanie alkoholu oraz przemoc stosowaną wobec rodziny.

W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 19.12.2006r. SA w Krakowie w którym stwierdzono, że bez sprawdzenia zachowania skazanego poza zakładem karnym nie powinno mu udzielać się warunkowego zwolnienia z reszty kary. Podkreślić trzeba, że podobne stanowisko w zakresie konieczności sprawdzenia zachowania skazanego na wolności zajął Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniach: z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzW 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzW 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzW 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzW 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzW 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzW 723/15).

Wskazane w przepisie art.77§1kk okoliczności popełnienia przez skazanego o tyle mają znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide: postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzW 709/04).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku w sprawie IIK 1579/11 wynika, że skazany dopuścił się popełnienia przestępstw z art.209§1kk oraz z art.207§1kk. W sprawie II K 1579/11 za przestępstwo z użyciem przemocy Sąd

orzekający wymierzył skazanemu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Z postanowienia z dnia 14.01.2015r. w przedmiocie zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności wynika, że skazany w okresie próby nadużywał alkoholu i zachowywał się agresywnie. To świadczy o niepoprawności skazanego i dowodzi, że zastosowany wobec niego środek związany z poddaniem go próbie, nie odniósł oczekiwanego rezultatu.

Stwierdzić więc należy, że okoliczności popełnionych przestępstw, przy uwzględnieniu wniosków wynikających wywiadów środowiskowych kuratora i policji oraz opinii psychologa więziennego przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku skazanego, bowiem wskazują na takie jego cechy osobowości, jak skłonności do nadużywania alkoholu oraz zachowań agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Wskazać także ponownie trzeba, że skazany nie potrafił docenić środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego, która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny w całej rozciągłości podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKzw 429/06, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa, mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jego aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowywał się także poprawnie, o czym świadczy fakt przebywania w jednostce penitencjarnej o zmniejszonym stopniu zabezpieczenia oraz ilość uzyskanych wniosków nagrodowych. W ocenie Sądu nie można jednak nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania się skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okoliczności popełnionych przestępstw.

Postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi (nadużywanie alkoholu, stosowana przemoc wobec rodziny), okolicznościami popełnionego przestępstwa oraz niesprawdzeniem się na wolności w czasie korzystania z warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Stąd też, zdaniem Sądu penitencjarnego, zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody nie dają podstawy do sformułowania wniosku, że skazany na obecnym etapie wykonywania kary ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należyście.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.623 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.